

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням
громадянки Сидоренко Олени Сергіївни
щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 155
Кодексу адміністративного судочинства України
у взаємозв'язку з положеннями частин першої, другої статті 55,
пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України
та положень статті 158, частини другої статті 171²,
частини другої статті 185 цього кодексу

м. Київ
15 квітня 2015 року
№ 2-уп/2015

Справа № 1-1/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гульгата Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича — доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням громадянки Сидоренко Олени Сергіївни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 155 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з положеннями частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України та положень статті 158, частини другої статті 171², частини другої статті 185 цього кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Громадянка Сидоренко О. С. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 155 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України та положень статті 158, частини другої статті 171², частини другої статті 185 Кодексу в аспекті таких питань:

— чи є ухвала місцевого загального суду як адміністративного суду про залишення позовної заяви без розгляду у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності остаточною вирішенням справи по суті;

— чи є така ухвала остаточною та чи підлягає вона оскарженню в установленому законом порядку.

Відповідно до частини другої статті 155 Кодексу про залишення позовної заяви без розгляду суд постановляє ухвалу; ухвала суду про залишення позовної заяви без розгляду може бути оскаржена. У статті 158 Кодексу передбачено, що судові рішення, яким суд вирішує спір по суті, викладається у формі постанови; судові рішення, яким суд зупиняє чи закриває провадження у справі, залишає позовну заяву без розгляду або приймає рішення щодо інших процесуальних дій, клопотань, викладається у формі ухвали. У частині другій статті 171² Кодексу передбачалося, що рішення місцевого загального суду як адміністративного суду у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності є остаточною і оскарженню не підлягає. Відповідно до частини другої статті 185 Кодексу ухвали суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від постанови суду повністю або частково у випадках, встановлених Кодексом; заперечення на інші ухвали можуть бути викладені в апеляційній скарзі на постанову суду першої інстанції.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу Сидоренко О. С. обґрунтовує неоднозначним, на її думку, їх застосуванням при вирішенні питання щодо оскарження ухвал суду першої інстанції про залишення позовної заяви без розгляду в адміністративних справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності.

Як стверджує суб'єкт права на конституційне звернення, така неоднозначність призвела до порушення його права на доступ до правосуддя, закріпленого у частинах першій та другій статті 55 Конституції України, та унеможливила апеляційне та касаційне оскарження рішення суду, передбачене у пункті 8 частини третьої її статті 129.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 23 грудня 2013 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. У процесі розгляду справи Конституційний Суд України дійшов висновку, що конституційне провадження у цій справі підлягає припиненню з огляду на таке.

З аналізу конституційного звернення та доданих до нього матеріалів вбачається, що питання, порушені автором клопотання, фактично стосуються положень частини другої статті 171² Кодексу в аспекті того, чи можливе оскарження в апеляційному порядку ухвал місцевого загального суду як адміністративного суду про залишення позовної заяви без розгляду у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності.

Так, у частині другій статті 155, статті 158, частині другій статті 185 Кодексу не міститься положень щодо обмеження права на оскарження відповідних судових рішень. Крім того, у частині другій статті 155 Кодексу передбачено, що ухвала суду про залишення позовної заяви без розгляду може бути оскаржена, а у частині другій статті 185 Кодексу — що ухвали суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку окремо від постанови суду повністю або частково у випадках, встановлених Кодексом.

Конституційний Суд України 8 квітня 2015 року ухвалив Рішення № 3-рп/2015, у якому положення частини другої статті 171² Кодексу визнані такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними).

Відповідно до частини другої статті 152 Конституції України положення частини другої статті 171² Кодексу втратили чинність з дня ухвалення вказаного рішення.

Згідно зі статтею 150 Основного Закону України та за правовою позицією Конституційного Суду України, висловленою ним у Рішенні від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001, його юрисдикція поширюється на чинні нормативно-правові акти. Отже, Конституційний Суд України не має юридичних підстав для здійснення офіційного тлумачення положень частини другої статті 171² Кодексу.

У зв'язку із втратою чинності положеннями частини другої статті 171² Кодексу відпала необхідність в офіційному тлумаченні інших його положень та положень Конституції України, щодо офіційної інтерпретації яких звернувся автор клопотання.

Конституційний Суд України відповідно до пункту 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України припиняє конституційне провадження у справі, якщо в процесі пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

З огляду на викладене Конституційний Суд України вважає, що конституційне провадження у цій справі підлягає припиненню згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 51, 52, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Сидоренко Олени Сергіївни щодо офіційного тлумачення

положень частини другої статті 155 Кодексу адміністративного судочинства України у взаємозв'язку з положеннями частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України та положень статті 158, частини другої статті 171², частини другої статті 185 цього кодексу на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ